

UDC 930.85 (4—12)

YU ISSN 0350—7653

ACADEMIE SERBE DES SCIENCES ET DES ARTS

COMITE INTERACADEMIQUE DE BALKANOLOGIE
DU CONSEIL DES ACADEMIES DES SCIENCES ET DES ARTS
DE LA R.S.F.Y.

INSTITUT DES ETUDES BALKANIQUES

BALCANICA

ANNUAIRE DE L'INSTITUT DES ETUDES BALKANIQUES

XVI-XVII

BELGRADE
1985—1986

<http://www.balcanica.rs>

бу њима се нарочито истиче модел с предлогом преко (нпр. задужен преко грла) који је без паралела у словенским језицима. Међутим, он је истоветан румунском песте + Им(ак): *frumos peste măsură* = „леп преко мере“.

Бугарски и српскохрватски разликују се од других словенских језика широком употребом нових придевских синтагми с предлогом и а + Им(ак). типа: *чревена на квадрати, сива на тачке*. Много речи истозначни модел у њима в/у + Им(ак./ин.) јељта в широки райета, светла у ситан десен или зелена у плавим нијансама представља основни модел за изражавање овог значења у руском и пољском.

Упоређени материјал показује да међу словенским језицима постоји јединствен синтаксички принцип у области придева и именница. Најопштији резултати ове анализе пружају овакву слику типолошке повезаности међу описаним језицима: западнословенски су међусобно веома близки, руски је доста сличан пољском, а руском се приближава и српскохрватски. Балканословенски су најближи међу собом и такође с румунским. Та веза може да буде овако представљена: Чеш — Пољ — Рус — Срб — Буг — Рум.

Вања Станишић

БИБЛИОГРАФИЈА СРПСКЕ ПЕРИОДИКЕ

Јеремија Д. Митровић, *Грађа за историју и библиографију српске периодике до 1920. године (часописи, новине, календари, алманаси)*, Историјски институт, Грађа књ. 26, Просвета Београд 1984, 138 + (1) стр.

Прикупивши и обрадивши скоро седам стотина библиографских јединица српских часописа, новина, календара и алманаха, историчар, библиотекар и библиограф Јеремија Д. Митровић је, невеликом књигом, створио незаobilазни приручник не само за оне који се баве историјом српске периодике већ и за све оне истраживаче који проучавају историју српског народа. Током свог тридесетогодишњег рада аутор је обрадио све новине и часописе које су издавали Срби или су штампани на српском језику у крајевима „где су живели Срби у нашој земљи“ као и све оне који су ван Југославије били наменјени Србима. Тако се поред листова и часописа штампаних у Београду, Букурису или Нишу, преко оних из Задра, Мостара, Сарајева, Загреба или Новог Сада појављују и листови штампани у Солуну, Пешти, Бечу, Чељабинску, Питсбургу или Њујорку. Ј. Митровић није пропустио ни врло

ретке листове који су на шапирографима умножавани у тешким условима балканских ратова и првог светског рата.

Зависно од природе листа или часописа, његовог начина и дужине излажења, аутор му је посврбивао више или мање пажње и простора. Читаоцу је омогућено да сазна не само место, периодичност и године излажења, уредника или власника већ и имена сарадника и основно садржинско или политичко обележје листа. Многобројне су библиографске јединице у којима се као уредници и сарадници појављују најзначајнији делатници српског политичког, научног и културног живота. Поред листова или часописа који су изразито политичког или научног карактера нису запостављени ни они који се баве земљорадњом или пчеларством, поуком или забавом. Тако ова библиографија представља својеврсну упутницу за проучавање, не само по-

литичке већ и привредне и културне историје Срба.

Само у неколико библиографских јединица је назначено где се одређени лист може наћи. Коментари при kraју неких библиографских јединица — „Библиотечка реткост“, „Велика реткост као комплет“, „Сачуван делимично“ — узнемирају и истражи-

ваче и библиofile. Мада није уобичајено, штета је да није — бар код оних који се најтеже налазе — додат и податак у којим установама се тражени лист може наћи. То би још више допринело вредности ове изузетно корисне књиге а истраживачима уштедело велики труда.

Љубодраг П. Ристић

SÜDOSTFORSCHUNGEN, Bd. XLI—XLIV München 1982—1985.

Један од најпознатијих светских часописа са радовима о југоисточној Европи, „Südostforschungen“ из Минхена, наставља лепу традицију редовног излажења и пред нама се налазе четири последња тома.

Књиге о којима је реч по концепцији се не разликују од претходних. Две мање целине садрже извештаје са разних конгреса и симпозијума посвећених проучавањима југоисточне Европе као и краље некрологе, док се са преостале две, са студијама и приказима нових књига, овај часопис, квалитетом радова и информисаошћу, и издаваја, од осадних сличних публикација.

У првој обимијој руфици под насловом *Aufsätze* (1982, Bd. XLI 1—346; 1983, Bd. XLII, 1—299; 1984, Bd. XLIII, 1—304; 1985, Bd. XLIV, 1—245) објављено је доста интересантних студија и расправа из историје, народне књижевности, уметности, текстова који се баве проблематиком односа народа и држава југоисточне Европе. Хронолошки посматрано, у радовима се обрађује тематика од најстаријих времена па све до наших дана, расправља се о Отоманском Царству, о државама и државицама, њиховим успонима и падовима, о сеобама народа и њиховим међусобним прожимањима. Од ових радова који су од посебног интереса и за наше читаоце издавајамо неколико. У првом Отхмар Никола Хаберл критички расправља о приложима

Владимира Дедијера под насловом *Kritische Anmerkungen zu Vladimir Dedijers Dokumentation des jugoslawisch-sowjetischen Konflikts von 1948* (1982, Bd. XLI, 325—332), док Мухамед Хацијахић исцрпно пише о Летопису попа Дукљанина у раду *Das Regnum Sclavorum als historische Quelle und als territoriales Substrat* (1983, Bd. XLII, 11—60). За истраживаче простора јужне Европе од посебног су интереса и две расправе које су написали Клаус-Детлев Гrottусен, један од најпознатијих немачких научника који се већ годинама бави проблематиком балканологије, и Јадран Ферлуга. Студија првог аутора, *Modernisierung und Nationsbildung. Modelltheoretische Überlegungen und ihre Anwendung auf Serbien und die Türkei* (1984, Bd. XLIII, 135—180), намеће се занимљивим теоретским приступом који иницира даљња слична истраживања, док се J. Ферлуга, *Byzanz auf dem Balkan im frühen Mittelalter* (1985, Bd. XLIV, 1—16) бави увек интересантном проблематиком Византије и балканских народа.

Оно што часопису о коме је реч даје посебну вредност, и по чему је он годинама већ познат, јесу многобројне рецензије и прикази књига у којима се расправља о народима и државама јужне Европе. Прикази су подељени у девет целина, а о радовима наших аутора расправља се најчешће у првој, *Südosteuropa—Allgemeines*, и у четвртој, *Jugoslawien*. П.